

Randomized Study Comparing Angiography Guidance With Physiology Guidance After PCI: The EASY-PREDICT Study

Dr. Selim Süleyman Sert

Hazırlayan: Dr. Selim Süleyman Sert

Çalışmanın Adı: Randomized Study Comparing Angiography Guidance With Physiology Guidance After PCI: The EASY-PREDICT Study

Yayınlandığı Kongre: EuroPCR 2025

Link: <https://www.ahajournals.org/doi/10.1161/CIRCINTERVENTIONS.125.015165>

Giriş

Koroner anjiyografi, koroner arter darlıklarını değerlendirmede altın standart olarak kabul edilmekle birlikte, iskemiye saptamada sınırlı öngörü gücüne sahiptir. Fraksiyonel akım rezervi (FFR) gibi fizyolojik değerlendirme yöntemlerinin, perkütan koroner girişim (PCI) sonrası sonuçları iyileştirme potansiyeli üzerine çalışmalar artmaktadır. Ancak, PCI sonrası fizyolojik değerlendirme ile rutin anjiyografik yaklaşımın klinik sonuçlar üzerindeki etkisi yeterince net değildir.

Amaç

Bu randomize çalışmanın amacı, başarılı PCI sonrası yapılan fizyolojik değerlendirme (Pd/Pa, dPR, FFR) ile yalnızca anjiyografik kılavuzluk uygulanan hastalar arasındaki klinik sonuçları karşılaştırmaktır.

Yöntemler

Bu tek merkezli, randomize, tek kör çalışmaya, tanısal anjiyografi ve muhtemel PCI amacıyla başvuran, yaşları 18'in üzerinde olan ve stabilize hastalar dahil edildi. Başarılı PCI sonrası hastalar rastgele olarak iki gruba ayrıldı:

- Anjiyografi grubunda** işlem, başarılı stent implantasyonu ile sonlandırıldı.
- Fizyoloji grubunda** Pd/Pa, diastolik basınç oranı (dPR) ve FFR ölçüldü. FFR ≤ 0.80 olan olgularda operatörler ek optimizasyon adımları gerçekleştirdi.

Birincil sonlanım noktası, 18 ay içinde kardiyak ölüm, miyokard enfarktüsü (MI) ve hedef damar revaskülarizasyonu oranıydı.

Bulgular:

Toplam 221 hasta randomize edildi (110 anjiyografi, 111 fizyoloji). Fizyoloji grubunda ilk PCI sonrası suboptimal fizyolojik sonuçlar %17 oranında saptandı ve bu olgulara ek girişimler uygulandı. Nihai ortalama fizyolojik parametreler şöyleydi:

- Pd/Pa: 0.95 ± 0.04
- dPR: 0.94 ± 0.06
- FFR: 0.90 ± 0.07

Ancak nihai FFR değeri ≤ 0.80 olan lezyon oranı %7 idi.

18 aylık takipte sonlanım oranı anjiyografi grubunda %17.4, fizyoloji grubunda %18 olarak saptandı ($p=0.88$). Kardiyak ölüm, MI ve revaskülarizasyon oranları açısından anlamlı fark bulunmadı. Anjina skorları, yaşam kalitesi ve ilaç kullanımı da benzerdi.

Sonuç

Tüm başvuran hasta grubunda, rutin post-PCI fizyolojik değerlendirme, sadece anjiyografik kılavuzlukla karşılaştırıldığında klinik fayda sağlamamıştır. Post-PCI fizyoloji rehberliğinin faydası, daha seçilmiş hasta veya lezyon alt gruplarında değerlendirilmeye açıktır.

Yorum

Bu çalışma, PCI sonrası fizyolojik değerlendirme stratejisinin klinik sonuçları iyileştirme konusunda sınırlı olduğunu göstermektedir. Operatörlerin %17'si suboptimal fizyolojiye müdahale etmiş, ancak bu müdahaleler sonuçları anlamlı şekilde değiştirmemiştir. Literatürde FFR değerinin >0.90 olması daha iyi sonuçlarla ilişkilendirilmiş olsa da, bu çalışma rutin post-PCI fizyoloji kullanımının yaygın uygulanabilirliğini desteklememektedir. Fizyolojik optimizasyonun seçilmiş hasta gruplarında daha etkili olabileceği ve daha büyük çalışmalara ihtiyaç olduğu belirtilmiştir.